Jen tak - Neckář, Václav

Někdy si myslím:
Bóže, ta je hloupá,
copak se nepřestane smát,
znám tyhle holčičky,
jak si směšně stoupaj na špičky,
když chtěj mi pusu dát.

Teď mi šeptá něco do ucha,
hned mě učeše, hned zas rozcuchá,
mám rtěnku na čele,
když mi k pláči žvatlá vesele
cosi vo čemsi, co já vím,
já to tý holce závidím,
ty její starosti, jé !

Vobjednat se u holiče na pátek, jo hé,
vomrknout si vejklady až pudu nazpátek, jo hé,
pučit si ty nový módy vod Věry, jo hé
a mně vobčas podezřívat z nevěry, jo hé !

Kde bych asi vzal na to čas,
když musím vo půl čtvrtý na zápas,
v šest protůrovat skútr,
vo půl sedmý pumpnout mutr,
tedy jako matku,
vo nějakou zlatku
a v osm letět s tou hloupou holkou do kina
a pak ji trochu líbat,
aby se neřeklo,
aby to uteklo
až pudem z Petřína.
No vážně.